

indbragt de lovmæssige 4—5 Dage i Forvejen. Repræsentanterne stod altsaa overfor dette Forslag, uden i Virkeligheden at have noget Mandat til at træffe Afgørelse, men de havde heller ikke Mandat til at stemme imod det, de stod uforstaaende overfor det. Men Sagen blev endvidere forelagt dem paa en saadan Maade, at de bagefter stærkt har hævdet, at de er blevet førte bag Lyset. De har ikke forstaaet, hvad Sagen drejede sig om. Jeg skal her oplyse, hvad Kommunernes Ordfører, Gaardejer N. C. Nielsen, paa den nu sidst i December Maaned afholdte Generalforsamling, udtalte om Stiftamtmand Brun og hans Fremgangsmaade paa Generalforsamlingen. Denne Mand sagde: „Vi Kommunemænd fandt i vor Amtmand vor naturlige Fører og gjorde ham til Dirigent ved Sagens oprindelige Behandling. Og han talte, og han foreslog, og vi forstod ikke et Ord af det hele, men stemte for hans Forslag i den Tro, at han gik Sognekommunernes Ærinde og lagde Sagerne til Rette for os. Det var en flov Historie for os, da vi bagefter saa, hvad det var. Amtmanden havde foreslaaet og vi stemt for. Vi erkender altsaa, at vi Bønder er noget tykpannede.“ Jeg vil bede det ærede Medlem fra Søby lægge Mærke til, at det ikke er mig, der har kaldt Bønderne tykpannede, men Kommunernes Ordfører. Han har siden beskyldt mig for at have kaldt Bønderne tykpannede, og jeg beder derfor ærede Medlemmer om at lægge Mærke til, at det er Kommunernes Ordfører, der har brugt dette Ord. „Vi erkender altsaa“, siger Kommunernes Ordfører, „at vi Bønder er noget tykpannede. I alt Fald var vi da saa „tolle“ at gaa med uden at have forstaaet“. Men da de kom hjem og opdagede, hvad det var, de var gaaede med til, blev der saa hurtigt, som ske kunde, indkaldt til en ny Generalforsamling med det for Øje at faa Sagen ændret. Men ved den Generalforsamling, som, saa vidt jeg husker, blev afholdt den 28. Oktober 1911, mødte Statens Stemmer og hundrede dem i at gøre godt, hvad de havde gjort galt den forrige Gang. De havde ogsaa gjort Stiftamtmanden til Ordstyrer ved den Lejlighed, og nu hævder de, og hævder det meget stærkt, at han ved denne Lejlighed gik uden om Lovenes Forudsætninger under Ledelse af Afstemningen. En Ting er i alt Fald givet, og det er, at man behandler Kommunerne urigtigt deroppe, og jeg synes ikke, der er nogen som helst Mening i, at Staten bruger sine Stemmer til

at tvinge Kommunerne ind paa noget, som de er og hele Tiden har været imod.

Hele Sagen er en stor Samling af Urigtigheder og Uretfærdighed imod Kommunerne, og jeg beder derfor ærede Medlemmer om at stemme for Ændringsforslaget, hvorved der ikke, som der er blevet sagt, vil blive lovgivet paa Finansloven, men hvorved man vil hindre, at Statens Stemmer bruges imod Befolkningens Ønsker. Jernbanen til Asaa kan godt komme bagefter, for saa vidt den Kommune, som er interesseret i den, ønsker den og er villig til at bære de dermed forbundne Udgifter, men man burde fritage Kommunerne i Almindelighed deroppe — der er omtrent 25 Kommuner, som er meget stærkt imod dette Jernbaneanlæg, og kun enkelte, der stemmer for det foruden de, der ligger nærmest ved — fra at gaa med dertil. Der tilføjes alle de andre Kommuner en Uret, hvis de skulde tvinges til at gaa med, og jeg beder derfor dette høje Ting om at være med til at skabe saadanne Forudsætninger, at denne Jernbane, hvis den skal bygges, bliver bygget og drevet af dem, der har Interesser i den og ikke af andre.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Jeg har tidligere gentagne Gange overfor dette høje Ting skildret de vanskelige, ja næsten fortvivlede Forhold, der er paa Horsens Jernbanestation, og det glæder mig derfor, at den højtærede Minister og den meget ærede Direktion for Statsbanerne personlig har set paa Forholdene derovre. Det, at Ministeren og Generaldirektionen var i Horsens, har ført til, at Ministeren her i Betænkningen under Bilag Nr. 8 stiller Forslag om at faa Bemyndigelse til at ekspropriere et Areal ved Horsens Statsbanestation til Anlæg af tvende Vejbroer, til en fremtidig Udvidelse af Stationen og til et eventuelt Dobbeltspor anlæg nord for Stationen. Jeg takker den højtærede Minister meget, fordi han har stillet dette Forslag, men vil dog gerne gøre et Par Bemærkninger til selve Forslaget, og jeg vil da haabe, at den højtærede Minister vil udtale, at det ikke er Meningen, at den her antydede Ordning absolut skal gennemføres. Det vilde nemlig kunne føre til visse Ubehageligheder for Handelsstanden og for de Folk, der skal færdes paa selve Banepladsen derovre. Meget uheldigt vilde det være, om man nu traf en Ordning, som senere skulde vise sig at være uhensigtsmæssig, eftersom det vil koste mange Penge at gennemføre det her skitserede Anlæg. Der er